ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ -
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
—БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

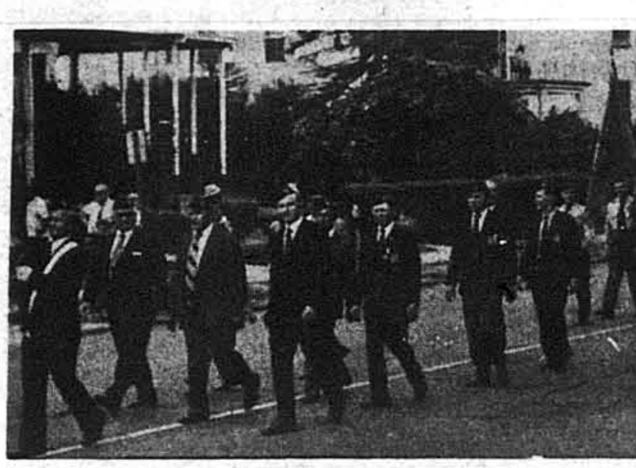
СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 156. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 26-го СЕРПНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 26, 1976 No. 156. VOL. LXXXIII

УКРАЇНЦІ НЮ ГЕЙВЕНУ ЗДОБУЛИ ПЕРШУ НАГОРОДУ В ПОХОДІ З НАГОДИ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКИ



„Дивізійники" під час походу в Ню Гейвені з нагоди 200-річчя ЗСА

Ню Гейвен (І. Телюк). — Подія відбулася в неділю, 27 червня ц.р., але ще досі вона не була відмічена в нашій пресі, на що вона цілком заслуговує. Того дня українська парадна група, в якій зорганізовано брали участь: дивізійники, СУМА, Пласт, танцювальна група „Веселка", СУА — від. 108, СУА — від. 66 Сестриці Непорочного Зачаття і поодинокі громадяни, разом із „парадним возом", були найкращою національною одиницею у величавому поході, що завершував цілотижневе святкування 200-річчя Американської Незалежности в цьому місті.

Ще восени 1975, за ініціятивою Відділу УККА, спільним заходом об'єднаних організацій був створений підготовчий комітет, який розподілив працю на поодинокі ділянки. Головою комітету вибрано д-ра М. Снігуровича, організаційним—інж. Р. Гижого, а поодинокі ділянки, як:похід—голова станиці Дивізійників К. Креховецький, виставка національного мистецтва — пані Я. Яхницька, народні танки п-ство Горбаті, українська кухня — пані Дмитерко, фотографічна історія українців Ню Гейвену В. Гіна, вивчення української мови — пані Гарвей-Козак, виставка пані Зінич, нагляд над всіма шатрами на „Ґріні", де відбувалась імпреза, п. Андрусишин і п. Креховецький, редакційну комісію очолив д-р Серетний, а підготовкою „парадного воза" зайнявся п. Лодинський, якому допомагала молодь. В центральному міському комітеті українську групу репрезентував д-р М. Снігурович.

На протязі тижня, від 26 червня до 4 липня, щоденно, центральному місці „Ґріні" напроти міської управи, були влаштовані шатра, де поодинокі національні групи мали свої виставки, кухні з національними стравами, фотографічні історії, як також відбувались імпрези. У всіх їх ділянках українська група мала визначну репрезентацію,за що одержала відповідне признання в пресі, радіо і телебаченні. На відкритті тижня „200-річчя Америки", два українці: мґр Орест Дубно — заступник податкового комішенера стейту Коннектикат, і проф. Іван Телюк — комішенер плянування міста Ню Гейвен, були нагороджені грамотами „Пільґримс" 200-ліття.

З нагоди святкування видано книжку, в який поміщено історію поодиноких національних груп, між ними історію поселення українців Ню Гейвену із знімкою передачі українського національного прапору посадникові Річардові С. Лі,, який перший в ЗСА започаткував вивішування українського прапору з нагоди 22 січня в 1955 р.

На закінчення святкувань відбулося прийняття, під час якого роздано нагороди. Українці одержали першу нагороду за найкращу похідну національну групу. Нагороду перебрав К. Креховецький, який був головою похідної колони.

Труд для влаштування „Українського Тижня" у Філядельфії поплатився сторицею – каже представник Комітету

Джерзі Сити. — Величезний труд, що його вклав очолюваний д-ром Іваном Скальчуком Український Громадський Комітет у підготову української участи в загально-американських святкуваннях 200-річчя Американської Революції, пов'язуючи цю участь із 100-річчям українського поселення в цій країні, поплатився сторицею моральними успіхами та розголосом, що їх мали і мають українські імпрези, зокрема минулий „Український Тиждень" в тому „місті братньої любови", кульмінацією якого був справжній тріюмф української культури під час фестивалю „Гомін України" в амфітеатрі Робін Гуд Делл минулої п'ятниці — інформував представник цього Комітету, голова його Пресової комісії мґр Олександер Луцький, відвідавши у вівторок, 24-го серпня, редакцію „Свободи" та передавши до публікації матеріяли до окремої сторінки філядельфійського Громадського Комітету. При цій нагоді мґр Ол. Луцький подав точніші інформації про велику працю Громадського Комітету у Філядельфії, різнородні і на широку скалю подумані та переведені імпрези з нагоди українських ювілейних відзначувань, про надзвичайний успіх українських виставок і кожноденної програми Українського Тижня у Філядельфії, яка завершилася тріюмфальним успіхом згаданого Українського фестивалю „Гомін України" у Робін Гуд Делл 13 серпня ц.р.

Рівночасно мґр Луцький, який також сповняє функції референта преси в Крайовій Управі Братства кол. вояків І-ої Української Дивізії УНА в ЗСА, поінформував ближче про Головний Делеґатський З'їзд Братства, що відбудеться у днях від 4-го до 6-го вересня під час Дня Праці на оселі УРС „Верховина" у Глен Спей, звертаючи зокрема увагу на благородну жертвенність українських мистців-малярів, які пожертвували 15 картин, щоб придбати потрібні фонди на видання історії Укра-

(Продовження на стор. 3-ій)

ВЕТЕРАНИ ВІДКИДАЮТЬ ПРОПОЗИЦІЮ ДЖ. КАРТЕРА НА ПОМИЛУВАННЯ ДЕЗЕРТИРІВ



Джіммі Картер

Сістл, Вашінгтон. — У вівторок, 24-го серпня, учасники конвенції ветеранської організації Американський Леґіон голосними вигуками відкинули пропозицію демократичного кандидата на президента Джіммі Картера, коли він заявив, що якщо стане президентом, то проголосить „загальне помилування" для тих американців, які під час В'єтнамської війни відмовилися від військової служби. Хоча Картер зразу зазначив, що ніяк не можна порівняти геройства тих, які воювали, були поранені та гинули у В'єтнамі, з діяльністю тих, які втекли за кордон під час В'єтнамської війни, як рівнож сказав, що не плянує проголошувати загальної амнестії дезертирів, то учасники конвенції вигуками: „Ні, ні, ні!" сприйняли заяву Картера щодо загального помилування для тих, які відмовилися виконувати військову службу.

Це була перша неґативна реакція на виступ Картера під час його сучасної поїздки по західніх і центральних стейтах, в час якої він заплянував відвідати Лос Анджелес, Сан Франсіско, Сістл і Де Мойн, Айова. Його дорадники заявили, що Картер передбачував неґативну реакцію членів Американського Леґіону, але хотів поручити цю справу якнайшвидше, щоб „позбутися її та зразу представити публіці свої погляди". Сам Картер сказав, що „настала пора загоїти рани країни".

Хоча Картер кількакратно заявляв, що формально розпічне свою виборчу кампанію щойно на Свято Праці 6-го вересня, то його теперішня поїздка дійсно відкрила його кампанію на пост президента. Крім виступу перед Американським Леґіоном, під час якого він представив ветеранам свої погляди щодо сильної оборонної спроможности ЗСА, вияснив становище в справі обмеження атомової зброї, добровільної армії та збільшення пенсій для ветераянів, Картер також відбув ще одну пресову конференцію, зустрічався з представниками робітничого руху та мав полуденок з місцевими демократичними активістами.

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД ХОЧЕ ДЕБАТУВАТИ З КАРТЕРОМ ЗРАЗУ ПІСЛЯ СВЯТА ПРАЦІ

Вейл, Кольорадо. — Хоча ще не відомо, чи Федеральна Виборча Комісія одобрить публічні дебати між президентом Джералдом Фордом і його демократичним суперником Джіммі Картером, бо такі дебати на телебаченні, спонзоровані та фінансовані Ліґою Жінок - Виборців, можуть противитися новому виборчому законові, який забороняє приватні пожертви на виборчі кампанії, то президент Форд у вівторок, 24 серпня, все одно заявив, що хоче, щоб ці дебати розпочалися якнайшвидше, зразу після Свята Праці, яке припадає 6-го вересня. Президент, який перебуває у Вейл на коротких вакаціях, сказав, що хотів би, щоб відбулися чотири дебати, кожна по 90 хвилин, та щоб були обговорені питання крайової безпеки, внутрішньої, закордонної і економічної політики. Дорадники Президента признають, що він вважає, що матиме перевагу, якщо ті дебати відбудуться якнайскоріше. Сам президент Форд сказав, що американські виборці повинні якнайшвидше познайомитися з поглядами обох кандидатів на президента.

Джіммі Картер, який погодився брати участь у таких дебатах, засудив президента Форда за те, що старається „самочинно" вирішити час, місце і тему дебат, замість раніше обговорити ту справу з демократичним кандидатом. Ліга Жінок - Виборців запропонувала, щоб перша публічна дискусія між Фордом і Картером відбулася щойно в кінці вересня, а наступні дебати відбулися в жовтні.

ДЕМОНСТРАЦІЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ ВІЙСЬКОВОЇ СИЛИ В КОРЕЇ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Вашінґтон. — Американські стратегічні бомбовики Б-52 продовжують щоденні полети над територією Південної Кореї, вправляючись у „бомбардуванні", але військові кола вважають це продовженням демонстрації американської військової сили, бо на дипломатичному відтинку ЗСА злагіднили свою позицію у відношенні до комуністичної Північної Кореї після заявив президента Кім Іль Сунґа, який назвав вбивство двох американських старшин „жалюгідним випадком". Також у Вашінґтоні не відчувається атмосфери напруження, а деякі урядовці Державного департаменту вважають, що можна навіть сподіватися привернення нормальної ситуації і припинення демонстрації мілітарної сили в кінці цього тижня, якщо не виникнуть якісь несподівані комплікації на конференції розброєневої військової комісії, яка розпочала свої наради в середу, 25-го серпня ц. р. в Панмунджомі. Не вважаючи на злагіднюючі зміни, всі раніші зарядження Пентаґону залишаються в силі, 42,000 американських вояків, які стаціонують в Південній Кореї, перебувають у стані військового поготівля, а військові кораблі і літаки продовжують демонструвати військову силу ЗСА на цьому обширі. Деякі клопоти має Державний департамент з урядом Південної Кореї, який здивований американською раптовою зміною у відношенні до комуністів і вважає заяву президента Кіма незадовільною і неприйнятливою. Однак речник південно-корейського уряду заявив, що помимо розчарування, Адміністрація президента Парка не бажає використовувати конфлікту для розпалення нової війни в Кореї. Не відомо однак, як поступить уряд ЗСА у випадку, коли на конференції перемиря комуністи відмовляться дати запевнення, що інциденти, які мали місце в демілітаризованій зоні, не повторятимуться.

ЗСА критикують плян надання незалежности Південно-Західньої Африки

Вашінґтон. — Хоча Державний департамент у вівторок, 24-го серпня, заявив, що плян відносно надання незалежности для Південно-Африканської Республіки представляє собою „важливий крок вперед", то в той самий час скритикував цей плян за те, що не встановив точної дати, коли в Південно-Західній Африці мали б відбутися загальні вибори, як рівнож закинув, що цей плян щодо незалежности в кінці 1978 р. не був виготовлений всіма „зацікавленими цією справою організаціями". Плян виготовив Конституційний Комітет в Південно-Західній Африці, який запропонував створення багаторасового уряду, але в діяльності цього Конституційного Комітету не брала участи Південно-Західня Африканська Організація, яку Об'єднані Нації визнали за представника 800,000 населення тієї території та яка там веде партизанську війну проти Південно-Африканської Республіки.

Хоча критика Державного департаменту була поміркована, то вона вказує на дилему уряду ЗСА, який не погоджується з усіми подробицями пляну Південно-Африканської Республіки щодо надання незалежности для Південно-Західньої Африки, але в той самий час хоче мати підтримку Південної Африки щодо розв'язання кризи в Родезії, тобто, встановлення там влади негритянської більшости. В Родезії, як відомо, влада є в руках білої меншости.

Філіппіни відмовились від американської допомоги

Маніла, Філіппіни. — ЮПІ інформує, що президент Філіппін Фердінанд Е. Маркос відмовився від запропонованої американським урядом допомоги для жертв землетрусу, який навістив був минулого тижня південну частину тієї країни. В телеграмі до сенатора Майка Мансфілда, демократа з Монтани, Маркос відмічує, що його країна спроможна поладнати допомогові справи своїми власними ресурсами. Сенатор Мансфілд був автором резолюції, яка закликала уряд ЗСА прийти з негайною допомогою для жертв землетрусу у Філіппінах.

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ АКЦІЯ В ОБОРОНІ В. БУКОВСЬКОГО

Париж. — Комітет Акції і Оборони, який існує на терені Франції і займається обороною політичних в'язнів в СССР звернувся до Папи Павла VI і шістьох голів західньо-европейських держав із закликом стати в обороні Володимира Буковського, який наслідком довгої голодівки і нелюдських умов у в'язниці знаходиться під безпосередньою загрозою смерти. Від імені згаданого Комітету заклик підписали: Жан-Марі Доменак, Ота Філіп, Наталія Горбаневська, Францішек Яноух, Владімір Максімов, В. Некрасов, Людек Пахман, Пітер Раддавей, М. Скамелл, Л. Шварц, Йоган Фоґт та Іванна Тіґрід. Підписані наводять у зверненні найновіші документи у справі В. Буковського, який недавно, як відомо, виразно виступив проти русифікації поневолених Москвою народів. Між документами знаходиться: лист матері Буковського та Вадима Делоне, в якому пишеться, що вже більше як 8 місяців вона не має жадної вістки від сина, хоч знає, що він у свій час проголосив був голодівку і не хотів від неї відмовитися. На її листи офіційні чинники відповідають, що її син „не хоче писати, або пише такі листи, що їх передавати не можна". Свій болісний лист мати Буковського переслала до різних організацій і урядів на Заході, в тому до Міжнародного ПЕН-Клюбу, який вже звернувся до Спілки Письменників СССР із закликом стати в обороні В. Буковського. Деякі західньо-европейські газети відмітили, що ПЕН-Клюб вислав своє прохання на невластиву адресу.

НОВІ ЖЕРТВИ ТЕРОРУ КГБ

Лондон, Англія. — Речник міжнародної організації для допомоги політичним в'язням „Інтернешенел Амнесті" поінформував, що останніми днями органи КГБ знову запроторили 5 осіб з-посеред дисидентів до так званих совєтських „психушок". Цими особами були: Анатолій Уваров, Михаїл Звєрев, Віктор Маресін, Александер Хргентов і студент Попов. В листопаді минулого року Міжнародна Амнестія інформувала, що в совєтських псих-лікарнях перебувало 125 дисидентів різних національностей.

Совєтські космонавти закінчили полет в космосі

Москва. — Совєтське пресове агентство ТАСС повідомило, що два космонавти, Борис Волинов і Віталій Жолобов, щасливо приземлилися в степах Казахстану після космічного полету, який тривав 50 днів. Стан здоров'я космонавтів, які на космічній лябораторії „Салют 5" перевели ряд дослідів, є „задовільний" — інформує ТАСС. Як вказують американські науковці, ці два совєтські космонавти не побили рекорду американських астронавтів, які перебули в космосі 84 дні. Інші два совєтські космонавти перебули в космосі 63 дні. Полет Волинова і Жолобова — це перший полет людей в космос від спільного полету американських астронавтів і совєтських космонавтів, який відбувся в минулому році. ЗСА плянують знову висилати астронавтів в космос щойно в кінці 1978-го року, але вже не на дотеперішнього типу космічних кораблях, а на „космічних таксівках", які курсуватимуть між Землею та космічною лябораторією.

Кардинал Вишиньскі бажає відійти в стан спочинку

Варшава. — Примас Польщі кардинал Стефан Вишиньскі вислав 19-го серпня ц.р. на адресу папи Павла VI офіційного листа, повідомляючи його про своє бажання відійти у стан спочинку і передати керівництво Польською Католицькою Церквою іншій особі. Причиною цього рішення була раніша настанова Папи, щоб після закінчення 75-го року життя прелати Церкви відходили від активної служби. Цього року кардиналові С. Вишиньському якраз сповнилося 75 років життя. Покищо папа Павло VI не зайняв становища до листа польського кардинала і не дав ніякої відповіді.

Хліборобсько-Освітній Союз у Бразилії має нову управу

Куртіба, Бразилія. — Газета „Хлібороб" інформує, що у висліді Загальних Зборів центральної української суспільно-громадської організації Хліборобсько - Освітнього Союзу (ХОС), який має у Бразилії 19 філій, жіночі Відділи і організацію молоді, які відбулися ще в березні ц.р. обрано нові керівні органи цього Союзу, обговорено справу купівлі оселі для молоді і продискутовано дальші пляни діяльности. До нової Управи увійшли: Петро Хома — почесний голова, проф. С. Плахтин — голова, інж. П. Єдин, майор Р. Орищин і М. Байлак — заступники голови, Євген Когут, Г. Єдин, Павло Ваврук — секретарі, д-р Й. Білик, Ю. Сторож, Еміліо Лихачинський — скарбники; Контрольна комісія: д-р Ю. Буський, інж. С. Микилита, С. Франків, В. Зімовський і І. Сподарик.

З'їзд обрав також Вищу Раду Союзу, яка складається із 24 осіб. У З'їзді взяло участь 54 уповноважених делеґатів і багато гостей з Курітіби та сусідніх Відділів, як також представники жіноцтва і молоді. З'їзд проходив під гаслом „Лицем до молоді" і виніс ряд рішень у справі привернення молодого покоління до організаційного життя та забезпечення за ним відповідних умов праці, які мають інші товариства чи організації. Попередня управа підшукала і законтрактувала відпочинково-розвагову оселю для молоді, яка знаходиться на віддалі пів години їзди автом від Курітіби, має відповідні влаштування для виховання молоді, тощо.

Тепер розпочалася інтенсивна збірка грошей на купно цієї оселі. В цьому ділі українцям у Бразилії допомагає ЗУАДК та інші організації і приватні особи із ЗСА.

М. ПАСІЧНИК В НЕЩАСЛИВОМУ ВИПАДКУ

Філядельфія. — Відомий учасник чортківської офензиви УГАрмії, учитель народних шкіл і письменник Митро Пасічник, 13 липня ц. р., після нещасливого випадку перебув важку хірургічну операцію лівої ноги і тепер лікується під наглядом лікарів вдома. Є надія на видужання.

УЧАСНИКИ КУРСІВ УКРАЇНОЗНАВСТВА НА СОЮЗІВЦІ ЗНАЙОМЛЯТЬСЯ З „УКРАЇНСЬКОЮ ЗАМОРСЬКОЮ ТВЕРДИНЕЮ" В ДЖЕРЗІ СИТІ

Джерзі Сити, Н. Дж. — Учасники 23-их річних курсів Українознавства на Союзівці відвідали нові приміщення УНСоюзу і видавництва „Свобода" тут у вівторок, 24-го серпня, та познайомилися з їх системою і методами праці. Відвідини УНСоюзу ,як і раніші прогулянки до Гантеру та Військової Академії у Вест Пойнті, є включені в програму курсів, які почалися на оселі УНСоюзу 9-го серпня і закінчаться роздачею свідоцтв та мистецькою програмою в суботу, 28-го серпня.

Крім щоденних лекцій в українознавчих предметах, учасники курсів вивчають українські пісні, танки, мистецтво і гру на бандурі та користають із спортових устаткувань Союзівки. В цьогорічних курсах бере участь 26 дівчат і 12 хлопців. Керівником курсів є проф. д-р Володимир Бакун, а учи-

(Продовження на стор. 3-ій)



Курсанти зі своїм директором проф. Вол. Бакуном під час відвідин в УНСоюзі і „Свободі" та зустрічі з екзекутивними урядовцями і редакторами.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303. Application to change frequency to "Daily except Mondays and holidays" pending at Jersey City, New Jersey.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Єдиним фронтом

Численні звернення українських культурних і політичних в'язнів і в'язнів з-поміж інших поневолених Москвою народів до Об'єднаних Націй, Комісії Прав Людини, Міжнародної Амнестії, наукових інституцій і до всієї громадськости вільного світу, як, наприклад, друковані у нашій пресі свідчення Раїси Мороз про свого чоловіка, заклик В. Федоренка „Ми повинні боротися за наші права, за незалежну державу", свідчення „видвореного" недавно письменника Андрія Амальрика, у якому говориться, що Москва найбільше боїться українського націоналізму, прохання жителя Одеси Василя Барладяна і голосне звернення українських націоналістів — в'язнів Владимірської тюрми до генерального секретаря ОН Курта Вальдгайма — вказують на це, що в СССР проходять глибокі кризові процеси, базовані на національних суперечностях, і що одинока ще в світі російська імперія, втримувана силою терору і багнетами КГБ та війська, не спроможна ці рухи і суперечності зліквідувати. Не зважаючи бо на всі драконські терористичні протизаходи, опозиційний рух спротиву в СССР не то що не послаб, а навпаки, прибирає на силі і чисельності, знаходячи все нових і нових прихильників. Самвидавні матеріяли, частина яких продістається на Захід, мають два виразні аспекти:

1. Русифікаційна совєтська політика, яка послідовно проводиться під прикриттям інтернаціоналізму, викликає реакцію і негативний відгук серед широких кіл населення в поодиноких національних республіках і самозрозумілу згуртованість у боротьбі проти російських імперіялістів всіх неросійських народів; 2. Та сама політика вбиває надії на внутрішні зміни в СССР і творить два ясні фронти: хто за і хто проти русифікаційної політики і духового та фізичного нищення не тільки борців спротиву і „буржуазних націоналістів", але також цілих народів урядовою політикою етноциду і творення „єдиного радянського народу".

В зв'язку з таким розвитком, сили спротиву в Україні й інших поневолених Москвою країнах, зокрема в Грузії, Вірменії і Балтийських країнах, прийшли до висновку, що російські шовіністи поступляться тільки під тиском сили, а цією силою може стати об'єднаний широкий фронт неросійських народів і мобілізація народних мас на боротьбу для повалення імперії та побудови на її руїнах самостійних і незалежних держав.

Завданням українців на поселеннях є власне вказувати на імперіялістичне обличчя СССР і зростаючі протиріччя внутрі совєтсько-російської імперії, як також на боротьбу поневолених Москвою народів, яка сьогодні чи завтра мусить увінчатися успіхом, бо ведеться за найбільш шляхетні цілі — за волю і свободу колись самостійних і незалежних держав з державницькими і високо-культурними та політичними традиціями.

Важливий пост

На початку цього місяця Сенат затвердив д-ра Гайфорда Стювера, дотеперішнього голову Крайової Наукової Фундації, на пост головного наукового дорадника Білого Дому з титулом директора Бюра наукової і технологічної політики. Важливість того рішення Сенату полягає в тому, що законодавці фактично відновили існування посту наукового дорадника президента, тобто, посту, який був створений в 1950-их роках, але зліквідований президентом Річардом Ніксоном. А цей пост, на якому, між іншим, за президентури Двайта Айзенгавера служив українець д-р Юрій Кістяковський — дуже важливий, бо дальший розвиток стислих наук і технології в ЗСА конечний, якщо ця країна має надалі залишитися провідною індустріяльною та мілітарною потугою світу.

Президент Айзенгавер створив цей пост, коли в кінці 1950-их років Совєтський Союз виявив перевагу над ЗСА щодо космічних дослідів, бо запустив тоді в орбіту Землі свого першого „спутніка". І хоча сьогодні Америка випередила СССР в ділянці космічних дослідів і, як відомо, перевищує Совєтський Союз майже у всіх ділянках технології, то Вашінгтон не може „спочивати на лаврах" і повинен подбати, щоб ЗСА далі залишилися на першому місці.

Однією з головних функцій наукового дорадника буде займати голос в справі космічних і мілітарних дослідів. Однак, заяви д-ра Стювера та речників Білого Дому вказують, що він матиме також важливий дорадчий голос в таких справах, як поліпшення медичної опіки та ліків в ЗСА, збереження довкілля, розбудова нових джерел енергії тощо. Д-р Стювер також даватиме Президентові важливі поради щодо пріоритетів, тобто, вказуватиме, які, на його думку, досліди повинні в даний час мати першенство. Це до великої міри допоможе урядові ЗСА та Конґресові вирішувати цілі, на які призначувати фонди, коли їх призначувати і скільки.

Науковий дорадник і очолюване ним Бюро також координуватимуть діяльність різних дослідчих агенцій федерального уряду, що зменшить випадки дублювання і спричиниться до значного заощадження фондів.

Відновлення посту наукового дорадника Президента та очолюваного ним Бюра дуже на часі, бо протягом кількох останніх років в Америці можна було запримітити загрозливу тенденцію: повільний спад зацікавлення стислими науками, теоритичними та прикладними, і то саме тоді, коли не тільки в СССР, але також в таких приязних до ЗСА країнах, як Японія, Західня Німеччина тощо, ті науки розвивалися дуже швидким темпом. Факт, що при Білому Домі тепер знову буде спеціяльний науковий дорадник матиме позитивний вплив на розбудження нового зацікавлення стислими науками в ЗСА, бо, як вказують речники Білого Дому, разом із відновленням цього посту, федеральний уряд знову почне призначувати більші суми на розбудову дослідніх центрів й інститутів та на стипендії для студентів і на заробітні платні науковців.

В. Левенець

„ПРАВДА В ОЧІ КОЛЕ"

Ця приповідка пригадується, перечитуючи черову напасливу статтю у КҐБівських „Вістях з України" проти двох, зглядно трьох українських публіцистів — д-ра Мирослава Прокопа, проф. Івана Вовчука і Я. Вільшенка, автора статті у журналі „Визвольний Шлях", який появляється в Лондоні. Названа газета помістила у своєму виданні з липня ц. р. (ч. 31) довгу, майже односторінкову статтю Сергія Плачинди, вістря якої цим разом звернене проти названих вгорі трьох політичних публіцистів і відомих серед української спільноти в діяспорі політичних і суспільних діячів.

Очевидно, в КҐБ не випадково вибрали Плачинду на автора статті, яка надрукована під заголовком „Відступіться чорні тіні". Це ж бо для нього свого роду „регабілітаційна" праця, прохання на „відпущення гріхів", яких він допустився, пишучи свою історичну працю. Плачинда недавно ще бився в груди і каявся перед московськими цензорами за „зідеалізованих героїв" його книжки „Неопалима купина" — Роксоляни, братів Розумовських, Прокоповича — і заповідав написати про „минуле України" без гарячого серця" під смак партійних наглядачів, бо, мовляв, перечитавши „на свіжу голову" свою книжку, матеріяли до якої, як пише Плачинда, доставляв йому Юрій Колісніченко, він побачив, що герої книжки „позбавлені багатьох живих, людських, клясових та історичних рис".

Сергій Плачинда у згаданій напасливій статті обурюється на д-ра М. Прокопа за те, що він посмів у журналі „Сучасність" назвати українських селян-колгоспників „упослідженою клясою". „Ні, я ніде не бачив упосліджених селян, — заявляє Плачинда, — якими їх уявляє (чи хоче бачити!) один з „достойників" сучасного українського буржуазного націоналізму, „знавець" радянського способу життя Мирослав Прокоп". Автор статті далі стверджує, що „світ симфонії, праці, творення, пісні, щастя, світ, що зветься Радянською Україною", не відомий для Прокопа і інших буржуазних націоналістів і тому вони, мовляв, не мають права про нього говорити.

Не сподобався Плачинді (читай КҐБ) також коментаторський „стиль" проф. Івана Вовчука, бо „його аж ніяк не можна назвати пристойним: він, — каже далі автор, — визбирує з радянських газет критичні матеріяли, реєструє все те, яке відпадає з-під нашого критичного скальпеля і видає за істинно радянське. Це все, — говорить Плачинда, — що залізти в сміттепровід прекрасного будинку, який сяє склом і алюмінієм, і в тому сміттепроводі, не бачити світла, визбирувати лушпайки, зіпсований папір та інші покидьки і видавати все те за істинний „інтер'єр" чудової споруди". Цим порівнянням хотів Плачинда сказати, що ось, мовляв, подивіться люди, яку ролю аналітика обрав собі І. Вовчук. В противаґу до Вовчукової „брехні" Плачинда навів коротенький епізод з його побуту в якомусь потьомкінському селі в Чорнобаївському районі на Черкащині, де „смарагдовим розмаєм стелилася ярина, а на межниках, мов свічада, зблискували проти сонця спини легкових автомашин", якими, як виходить з дальшого оповідання Плачинди, приїхали на роботу в поле механізатори колгоспу.

Гнівається також Плачинда на українських націоналістів, що вони посміли зарахувати його до жертв московського терору, який шаліє тепер в Україні. За цей „божевільний висновок" він обвинувачує третього автора „бандерівського часопису" „Визвольний Шлях" Я. Вільшенка. Автор статті в КҐБівських „Вістях з України" хоч і запитує Вільшенка „звідки він черпає свою інформацію про переслідування", але ні словом не заперечує Вільшенкового твердження про масовий терор над письменниками і культурними діячами, а для наївних і необізнаних читачів розповідає про свою „творчу працю" і про працю інших „радянських письменників". Він також заперечує, називаючи „безпідставним", твердження еміграційних авторів про занепад української мови і зниження до провінційного рівня української культури, хоч для опрокинення закидів не наводить жадних аргументів, а говорить загальниками, що „українська мова безперервно розвивається і вдосконалюється".

Переходячи до власних зайнять, Плачинда каже, що працює тепер над романом „Степова сага", документальною повістю про Олександра Довженка, повістю про криворізьких гірників, мріє про написання роману про столицю України Київ і, очевидно, про перероблення, згідно з обіцянкою, історичної повісті „Неопалима купина". Своєю мовою говорить згадка Плачинди про троє своїх дітей — Галюсю, Марійку і Володимира, які є світом його щоденних, щогодинних діянь ,думок, зацікавлень, мрій.

Враховуючи підсовєтську дійсність і постійно діючий терор КҐБ та обставини, про які розповідає Плачинда, треба припускати, що його таки справді зустрінула „лиха доля".

В. Канарчук

СССР НА ФРАНЦУЗЬКИХ ОСТРОВАХ

Совєтська риболовля поширюється на Північному Атлантику, а рівночасно Совєти закріплюють зв'язки з французькими островами Сен П'єр і Мікельон недалеко побережжя Нюфавндленду. На Сен П'єр фармерське господарство гарно розвинене, Мікельон має скромне сільське господарство й велику карантинну станцію для французької рогатої худоби. Совєтські кораблі набирають тут прісної води; це єдине, що вони купують там. Совєтські пасажирські кораблі виконують тільки безпосередню комерційну службу між Монтреалем і Сен П'єром для туристів. Шістнадцять років тому „Варна", невеличкий совєтський пасажирський корабель, приїздив влітку раз на тиждень. Тепер же два найкращі совєтські пасажирські кораблі, — збудований німцями „Александер Пушкін", і „Одеса", збудована англійцями, — приїздять до Сен П'єр щотижня. Їхні 400-500 пасажирів — це французькі канадійці. Приїздять туди на один день як туристи, щоб відвідати цікаві місця, а до кораблів повертаються в 4-ій або 6-ій годині по полудні. Подорож коштує 270 до 425 долярів, залежно від того, на якій палубі. На кораблі „Одеса", що має також охолоджуване повітря, за словами пасажирів, харч бездоганний.

Сен П'єр — невеличкий острівець, але густіше заселений і має добру пристань. Коли рух кораблів великий, Сен П'єр має доволі глибоку лягуну Ль Етан Бульо. Одначе, гребля, яка веде до прибережного шляху, тепер розділяє лягуну з відкритим морем, тому розглядають проєкт, чи не сполучити лягуну наново з морем. Тоді це було б знаменитим сховищем і захистом для підводних човнів під час бурі. Приязні взаємини СССР з Францією запевняють совєтським кораблям гостинне прийняття. Одначе, совєтська залога не вдержує таких зв'язків з місцевим населенням, як, наприклад, польські моряки, які снують сюди й туди вузькими вулицями зі своїми валізками, стараючись продавати бавовняні рушники і вовняні сорочки, щоб так здобути трохи чужої валюти. Совєтських моряків можна бачити тільки в гуртках, у яких один одного добре слідкує. Совєтські моряки мають завжди зі собою великі фотографічні апарати, щоб у даний мент зфотографувати все, що тільки має стратегічне значення. Кожного 14-го липня, коли святкується „День Бастилії" (французьке державне свято), приїздить сюди совєтська команда копаного м'яча, щоб змагатися з місцевими спортовцями.

Острів Сен П'єр був віддавна місцем для риболовства з глибин моря для найрізноманітніших країн. Тут часто можна стрінути еспанців, корейців, японців і багато інших. Одні совєтчики скриваються. Їхні тральщики стоять заякорені подалі від пристані, а кілька конечних інформацій подають світляними сиґналами ламп.

Совєтська рибальська фльота насправді є під наглядом военної фльоти. Захід віддавна мав підозру, що совєтська рибальська фльота служить морським розвідчим цілям. Потвердив це адмірал Серґей Горшков, головний командант военної фльоти в інтерв'ю з „Правдою" 25-го липня, сказавши, що „морська транспортна комунікація, рибальство й наукове дослідження на морі є частиною военної могутности Совєтського Союзу". Це вперше СССР признав, що ця позірно мирна діяльність найбільшої в світі й наймодернішої рибальської фльоти є під юрисдикцією адмірала Ґоршкова. У своїй найновішій книжці „Морська потуга держави" Горшков підкреслює, що военна фльота — це „знаряддя соціялізму": „Совєтська держава здібно користується світовими океанами для оборони соціялізму проти імперіялістичної агресії". Адмірал Горшков в інтерв'ю з „Правдою" підкреслив теж значення омолодження офіцерського к о р п у су. „Люди, народжені після вітчизняної війни, тепер є командантами наших военних кораблів. В день фльоти бесідники підкреслювали „неагресивну натуру военної фльоти", але адмірал Михайлін ,заступник головного команданта, в той сам час згадав із притиском збільшуюче значення нуклеарних підводних човнів і ракетних літаків военної фльоти. Адмірал фльоти Васілій Ґрішанов, головний політрук фльоти, перший заступник головного команданта фльоти, писав у часописі „Красная Звезда", що „потуга наших (чотирьох) ф л ь о т з р о с л а д у ж е значно.(...) Вітчизна — велика континентальна й морська потуга — потребує потужної фльоти. Довжина наших морських границь виносить понад 24.000 миль".

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Володимир Мацьків

НАБЛИЖАЄТЬСЯ ВЕРЕСЕНЬ...

Наближається вересень, пригадуючи всім батькам, що мають дітей в шкільному віці, що на днях розпічнеться новий шкільний рік, і в зв'язку з тим їх важливий обов'язок. Так складається, що мимо того, що живемо в часах великих та важливих винаходів, дотепер ще нікому не вдалось придумати щось таке, що могло б заступити школу, чи полегшити працю учням. Тому і нам приходиться користати з цієї школи так, як користали з неї попередні покоління.

Може це вже запізно згадувати про ті справи тепер, бо так буває, що в більшості шкіл вписи на новий навчальний рік відбуваються перед вакаціями, але все ж таки варто звернути увагу на дуже важливу та впрост пекучу справу, яка відноситься до нас, українців.

Пару тижнів тому появилася книжечка, видана Українським Соціологічним Інститутом, під назвою „Українці в ЗСА і Канаді", в якій на підставі урядового перепису населення з рр. 1970 і 71 подано число українців, тобто тих громадян ЗСА і Канади, які признаються, що їх розговірною мовою є українська мова. Якщо йдеться про ЗСА, то те число страхітливо мале, бо виносить лише 249,351 осіб, т о б т о ще дещо менше як чверть мільйона, мимо того що в нас часто кажуть, що нас є тут два мільйони. В Канаді ця справа виглядає набагато краще, бо там признається до української мови 580.700 людей.

Роздумуючи над цією справою, насувається думка, що як так піде дальше, то в короткому часі те число знач зменшиться, а вкінці зовсім заникне, бо так буває,що як людина стратить свою рідну мову, вона відпадає від своєї Церкви, зриває зв'язки зі своєю спільнотою і до свого походження не признається. Величезну „прислугу" в цьому роблять мішані подружжя, які є незвичайно болючою справою, якої, на превеликий жаль, велика частина нашої спільноти не хоче розуміти.

Мимо того, що нібито т.зв. „перетоплюючий котел" тепер вже не діє, чужі школи своїми програмами та методами безупинно впливають на денаціоналізацію наших дітей і молоді. Правда, в останніх часах бачимо деяке пожвавлення діяльности нашої молоді на громадсько-національному полі, але це тільки дуже невелика частина цієї молоді. На ту, багато більшу частину молоді, що від нас відсувається, в нас уваги не звертається.

Щоб хоч частинно вплинути на усе наше молоде покоління, треба щоб усі наші батьки звернули на це свою увагу та старалися, щоб їх діти не стали „погноєм" для чужих, задержали свою ідентичність та все і всюди уважались членами української спільноти й українського народу.

Тому вже від перших днів життя дітей треба учити їх рідної мови.

Коли діти починають підростати та розпочинати шкільне навчання, треба післати їх до української школи чи на курс українознавства. Хоч ці школи чи курси не в силі дати всього того, що дає 30 чи й більше годин в чужій школі, додавши до того ще вплив товаришів та тиск оточення. Та все таки ці школи чи курси українознавства дадуть куди більше, ніж чужа вулиця.

У зв'язку з тим насувається ще інша важлива проблема, а саме: не всі школи чи курси українознавства мають добрих і належно підготованих вчителів, бо старі відходять з того світу, а молодих не все можна допроситись. Тому треба звернути увагу нашим молодим педагогам і просити їх, щоб і вони доповнили своє знання українознавчими предметами та схотіли стати теж на службу своєму народові й погодились на працю в школах та курсах українознавства. Колись молоді люди радо вступали до військових частин УСС-ів, Дивізії, УПА та інших і жертвували свою кров і життя за свій нарід і його волю, то чому ж молоді вчителі не можуть пожертвувати кілька годин праці в тижні для збереження нашої субстанції? Було б добре, щоб про цю справу більше подумали наші провідні організації, як СКВУ, УККА та Шкільна Рада, та дещо голосніше про неї заговорили, а також поробили деякі кроки, щоб навчати рідної мови і тих наших людей, що з різних причин її не змогли навчитися, а признаються до українського народу.

Існує ще одна проблема, пов'язана з вихованням нашої молоді, а саме: замале зацікавлення та тим самим користування дитячою і молодечою літературою. Знаємо, що рідна книжка чи журнал відограє дуже важливу ролю у вихованні та вивченні рідної мови, культури, історії тощо. Тому дуже треба ,щоб батьки допомогли своїм дітям, щоб вони читали. Якщо деякі батьки неспроможні купувати ці книжки, треба використати ті, що є в бібліотеках, які знаходяться майже в усіх більших місцевостях.

Наші діти, наша молодь — це „завтра" нашої спільноти і нашого народу. На рідних землях московський варвар винищує всіх тих, що могли б стати у проводі народу у його боротьбі за визволення, тому тут поза рідною землею мусимо виховати майбутніх провідників того народу та борців за його волю і долю. Тому хай ця справа буде все на увазі усіх наших батьків, а перш за все усіх наших провідних чинників.

О. Бережницький

„Новий Сокіл" 1976

(25-річчя найстаршої пластової оселі у вільному світі та відбуття 26-их пластових таборів на тій же оселі).

З повідомлень у „Свободі" і у пластовому журналі „Юнак" українську спільноту було поінформовано про те, що пластова оселя „Новий Сокіл" коло Боффало, Н. Й. цього року відзначає своє 25-річчя. У повені різних святкувань та подій дійшла ще одна, а це найстарша пластова оселя в Н. Коллінс, яка творить Пластову Округу „Новий Сокіл" і від 1951 року щорічно переводить на своїй площі чотири пластові табори, а саме — два новацькі і два юнацькі. Побіч таборів відбувалися та відбуваються тут З'їзди, Стрічі, (УПС, УСП) та новацькі курси. Протягом літа оселя „вікендами і буднями" — повна гамору і втіхи молоді, яка тут перебуває зі своїми батьками, чи то в часі „пікніків". Побудовані будівлі — курені у гуцульському стилі, умивальники, а зокрема басейн, як також інші приміщення — кухня, магазин, дають перебуваючим можливість таборування у тепер залісненому „Н. Соколі", а на головній площі пишається таборова капличка і головні щогли, на яких повівають прапори, звіщаючи, що якраз тут відбуваються табори.

Цього року наша оселя була дуже зайнята, бож тут відбулося „Свято Весни" від 28-го до 31-го травня під кличем 25-річчя головно при співучасті Пластових Станиць Рочестеру і Боффало зі святочними ватрами: у 59-річчя геройської смерти Головного Отамана і Голови Українського Уряду Симона Петлюри та друга: „У 25-річчя Нового Сокола". Відтак відбувся Загальний Старшопластунський З'їзд-Рада від 12-го до 13-го червня, яка обговорила старшопластунські справи та вибрала Головний Провід УСП. На Раді були приявні Начальний Пластун пл. сен. д-р Юрій Старосольський та голова ГПБулави пл. сен. інж. Роман Рогожа.

Два тижні пізніше відбувся З'їзд 10 КУПС „Чорноморців" з родинами від 26-го до 27-го червня. Того ж дня ще відбувся „річний пікнік" боффалівського Гуртка Пластприяту.

Почався липень, а з ним від 3-го до 24-го липня відбулися 26 пластових таборів, які цього року вже 4-го липня взяли імпозантна участь у 200-их святкуваннях місцевої громади Норт Коллінс, викликуючи подив і признання глядачів своєю організованістю та виступами. Новачки під командою ст. пл. М. Переймн прийняли назву „Рідними доріжками" та з українською піснею і розповідями дійсно мандрують по далекій Україні та містами ЗСА, де живуть українці. Натомість новаки під командою ст. пл. Андрія Чировського розпочали свою путь з давніх історичних часів і в цей спосіб пізнають минуле України — їх назва „Во время оно" (В той час). Табір юначок під командою Роми Ляшевич є в стадії закріплення свого українства і тому няв малярську назву „Ескіз" і працює над своїм характером та світоглядом. Юнаки під командою пл. сен. М. Ставничого взяли свою назву від чумаків, назвавши табір „Діти чумацького шляху", що вповні відповідає психіці юнацького віку — шукачів пригод та замилування до мандрівок.

В часі таборів переведено „День Таборовика" чи „Пластуна" в днях 18-го і 19-го липня, який при чудовій погоді та великому числі батьків і приїзду колишніх членів новосокільських таборів був гідним закінченням рідкісних святкувань „25-річчя „Нового Сокола", який продовжує тут на еміграції традиції „Сокола" з Карпат, якому тепер якраз проминуло його 50-річчя.

Спортові та плавацькі зайняття виповнили суботу, а ввечері відбулася ще одна „Новосокільська ювілейна ватра", яка багатьом пригадала пройдений шлях праці, успіхів і плянів.

Неділя розпочалася дефілядою усіх таборів. На трибуні, зглядно перед куренем, під проводом команданта святкувань пл. сен. М. Ставничого уставилися члени ОТК, Пл. Станиць і Пластприятів, як також команданти поодиноких таборів та всі к. учасники таборів на „Новому Соколі". Під звуки бубнів перейшли табори, якими провадив бунчужний Свята ст. пл. Орест Цьолко.

З короткими привітами виступили: пл. сен. Мих. Лялька — заст. голови ОТК, сам голова пл. пл. сен. Б. Пашковський був поза Боффалом, та перший командант пл. сен. Вол. Приймак. Грамоти для станиць вручила пл. сен. Оксана Бережницька — реф. таборів. У виступах згадано піонерів та будівничих „Нового Сокола", як також його меценатів. Для записання всього цього появиться окреме видання, бож тут неможливо навіть згадати найважливіші особи. Підкреслено великий вклад гроша пластових Станиць і Гуртків Пластприятів, як також індив. датків Боффало, Рочестеру і Клівленду та інших. Приявні мали нагоду оглянути чудову виставку експонатів з „Нового Сокола" та інші зі збірки пл. сен. Маріяна Борачка — того, що був ініціятором купівлі і збірки грошей цієї оселі, якою так гордився Сірий Лев — Перший Начальний Пластун. Головна Булавна УПЮ-ок пл. сен. Люба Крупа вітала приявних від ГПБ (Головна Пластова Булава). Зі слів промовців — пл. сен. М. Ляльки, В. Приймака і на ватрі сен. М. Борачка, — приявні мали можливість порівняти розбудову і виконану працю протягом чвертьріччя цією найстаршою пластовою оселею. Службою Божою, яка відбулася о год. 6-ій вечора, закінчено ті святкування. Кожна ділянка „Нового Сокола" вимагала б окремого обговорення та згадання тих, що не рік і не два трудилися для загального пластового діла, щоби виготовити для молоді якнайкращі умовини для їхнього виховання згідно з пластовими засадами. Треба було б згадати духовну і моральну опіку наших отців — зокрема парохів церкви св. о. Миколая, лікарську медичну опіку, нагляд над басейном і навчання плавання, адміністраційні і канцелярійні справи, а головне таборова кухня та інша праця, так потрібна в кожному господарстві. Оселя „Новий Сокіл" здобула собі признання батьків і пластового проводу, а кожнорічні пластові перевірки це потверджують у своїх звітах.

Цього року ще маємо „Новацький Виховний Курс" від 25-го липня до 7-го серпня під командою ст. пл. Марти Переймн, а опісля приватне таборування та „пікніки".

Управа Оселі плянує побудувати відповідне приміщення для кухні та їдальню, але на це треба більшої суми грошей, яких наразі немає, одначе, згідно з нашим пляном та нашими сподіваннями і на це знайдуться вкоротці гроші, і тоді „Новий Сокіл" буде вповні вивінуваний у все те, що є і що роками буяо конечне і потрібне.

Оселя на час таборів і курсів отримує газету „Свободу", яку УНС висилає даром.

З нагоди тих святкувань видано пропам'ятну відзначку проєкту сен. М. Борачка.

УЧАСНИКИ КУРСІВ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

тельський склад включає: мґр Оксану Бакун, мґр Христину Принаду-Демиденко, мґр Михайла Бурика і мисткиню Славу Ґеруляк. Володимир Бакад навчає народні танки, мґр Маруся Штинь — спів, Марко Бандера — гру на бандурі, Богдан Мілен є опікуном хлопців. Учасники курсів навчаються в трьох групах: англомовній, середній і заавансованій. В рямках навчання відбулося кілька гостинних лекцій, на яких виступали: проф. Тарас Шмаґала, асистент сенатора Роберта Тефта з Огайо, мґр Михайло Терпак, директор українсько відділу „Голосу Америки". Минулого понеділка, 23-го серпня, члени екзекутивного комітету УНСоюзу, головний предсідник Йосип Лисогір, головний секретар Володимир Сохан, головний касир мґр Уляна Дячук і головний організатор Степан Гавриш, познайомили курсантів з історією, розвитком і ролею УНСоюзу в житті української громади.

Під час відвідин в УНСоюзі, головні екзекутивні урядовці і редактори „Свободи" та „Українського Тижневика" познайомили учасників з методами праці Головної Канцелярії УНС та видавництва, зокрема з модерними їх устаткуваннями та з процесом друкування газет, журналів і книжок. Студентів супроводив керівник курсів проф. д-р В. Бакум. Після відвідин, УНСоюз гостив учасників курсів вечерею в місцевому Народному Домі.

Гості Фонду Катедр Українознавства в Маямі

Дев'ятого квітня ц. р. до української маямської Громади загостили Богдан Тарнавський і молодий правник Адріян Сливоцький. З тієї нагоди членкині Союзу Українок влаштували прийняття гостей та зустріч з громадянством в Українськім Клюбі.

Маямські союзянки горді зі своєї найстаршої 88-річної членкині, Євдокії Крива - Сташків, яка є найбільшою меценаткою з-поміж жіноцтва у вільному світі; вона досі жертвувала на різні українські наукові та добродійні цілі понад 50,000 долярів, у тому 15.000 дол. на ФКУ.

З великою увагою присутні вислухали доповідь чистою українською літературною мовою молодого випускника Гарвардського Університету правника д-ра Адріяна Сливоцького. Доповідач з'ясував осяги українських студій і пляни на будуче.

По його доповіді відбулася дискусія, в якій забирали слово: студент З. Осташ, д-р О. Цегельський, М. Ракуш, С. Венґльовський, В. Трач та інші.

Відтак долучилися нові меценати на ФКУ: Микола і Ірена Ракуш — 1000 дол. (перед тим 1,000 дол.); Володимир і Анна Трач — 500 дол. (перед тим 200 дол.).

До кінця цього року сподіваємося ще більше меценатів з Маямі і околиці на так важну ціль як ФКУ при Гарвардському Університеті.

На осінь 1976 р. плянується бенкет і акцію збірки на ФКУ в Маямі та околиці.

М. Р.

Успіхи нашої молоді

Сіятл, Вашінґтон. — Ігор Тарас Даниш, ґрадуант Гейлайнської середньої школи в Сіятлі, взяв участь у т. зв. Нешенел Меріт і отримав стипендію, як один з найкращих студентів середньої школи на цілу Америку, та запрошення від багатьох університетів на студії. Ігор вибрав Гарвардський університет, де цього року восени почне студіювати політичні науки і філософію, щоб відтак студіювати право. По закінченні студій плянує працювати в інституціях освіти, або для державного уряду. Будучи в середній школі, Ігор займав визначні пости, а саме: президент шкільної оркестри, президент Нешенел Онор Сосаєті, а в останньому році був головою Студентсь. Громади. Будучи президентом, він був одним з провідників, які провадили протестаційний похід до стейтового Капітолю в Олімпії в справі піддержки і зміни у фінансуванні публічних шкіл. Це дало йому нагоду говорити з губернатором Деном Евансом, конґресменом Броком Адамсом, сенатором Генрі Джексоном та іншими стейтовими законодавцями, в розмові з якими про шкільні справи, мав нагоду підкреслити своє українське походження.



Ігор Тарас Даниш

На протязі 4-ох років в середній школі, Ігор мав найкращі оцінки, себто 4.0, отримав похвальну грамоту в тенісі, грав на скрипці у шкільній оркестрі і у Сіятл молодечій симфонічній організації, був капітаном в дружині дебатів, де в останньому році одержав нагороду Сай Гелберт Форенсік.

Ігор вибрав Гарвардський університет, бо він має високий науковий рівень, а також, щоб мати нагоду поширити своє знання в українознавстві та брати участь в житті української студентської громади.

Ігор, його сестра Ірина, яка тепер працює на Союзівці, і їхні батьки Орест і Надя Даниш є активними членами в українсько - американському клюбі стейту Вашінґтон, а також є членами УНСоюзу, 496-го Відділу.

Володимир Клос

Труд для влаштування...

(Закінчення зі стор. 1-ої)



Під час відвідин у „Свободі". На фото (зліва): ред. Вол. Левенець, мґр Ол. Луцький і ред. Василь Тершаковець.

інської Дивізії, опертої на жерельних матеріялах, що стали тепер доступні у різних військових архівах. Так офіційна програма Делеґатського З'їзду Дивізійників, звіти і вибори нової Головної Управи Братства на наступних три роки, як і розвагово - мистецька програма під час З'їзду (вояцька забава і великий концерт з участю соліста нюйоркської Метрополітальної опери бас-баритона Андрія Добрянського,- хору „Думка" з Ню Йорку та танцювального ансамблю СУМА „Верховинці" під керівництвом Олега Ґена) дають сподівання на велику участь у цьому З'їзді, інформував мґр О. Луцький.

Про вишкільний і інші табори СУМА

І знову настав час вакацій. Діти, закінчивши рік, розсипалися по вулицях міст. Я, мама трьох здорових, жвавих „ангеликів" мушу признатися, що це найгірша пора року для мене!

— Мамо! Марко не хоче мені дати ровер!

— Мамо! Дай мені гроші на соду!

— Мамо! Ти мене караєш, а Наталку ні, бо вона є дівчинка! Я ненавиджу дівчат!

— Мамо! Юрко мене вдарив по плечах, бо я йому сказала, що він має брудні вуха.

— Мамо!.. Мамо!.. Мамо!

Сама не раз не знаю, як їх помирити, але живу з тією надією, що за кілька тижнів в хаті буде святий спокій, бо час вакацій — це час таборів.

Як то добре, як тих „ангеликів" можна на кілька тижнів позбутися з хати.

На Сумівській Оселі в Елленвіллі табори починаються переважно на початку липня і тривають аж до початку вересня. Є три табори: виховно - відпочинковий, спортова школа і вишкільний. Є діти, котрі перебувають на всіх трьох таборах — залежно від фінансових можливостей батьків, хоча ціни дуже доступні. І навіть, якщо батьки будуть мати дитину в хаті, то прожиток коштуватиме правдоподібно те саме, що й на таборі.

Батьки частон не доцінюють вартости табору для своєї дитини. Жадна мама не має змоги за три тижні навчити дитину тих пісень, тих гор і дати їй всіх тих гутірок, а найважливіше тієї постійної опіки, яку діти мають на таборі.

Останнього року мені вперше довелося запізнатись з вишкільним табором. Цей вишкіл триває 3 роки, приймають туди молодь від 14-го до 17-го року життя. Тут вишколюється наш доріст, щоб виховувати і провадити наших малят. Їх вишколюють фахові сили.

Ці діти мають по чотири-п'ять лекцій денно, з котрих вкінці складають іспити і дістають оцінки. Батьки бачать, як за три тижні їх син чи доня виростають в характері, як мужніють і міняються, і в них думки — вже дорослої людини. Не побачите тут вже тих безжурних пустунів, а дитину, котра починає думати про життьові проблеми і журитися нашою будуччиною.

Командантом такого табору мусить бути людина розумна; людина, яка розуміє кожну дитину і вміє розв'язати всі проблеми, які час від часу заходять. Ми таку людину маємо. Це Корнель Василик, між дітьми — знаний як „сумівський тато". Провадить він цими вишкільними таборами вже кілька років. Діти його люблять і шанують, а ми, батьки, вдячні йому за його віддану працю для наших дітей.

Як останнього, так і цього року мій син приготовляється до вишколу, бо знає, що тільки в цей спосіб може бути впорядником у молодечій організації СУМА, а потім і виховником.

Люба Гошко

Популярність Картера зменшується – виявляє опитування

Принстон, Н.Дж. — Публічне опитування переведене кілька днів тому Корпорацією для дослідів опінії виявило, що популярність демократичного кандидата Джімі Картера зменшилася. Хоча тепер 46 відсотків із запитаних все одно заявили, що голосували б за ним, а тільки 37 відсотків за президентом Джералдом Фордом, то в кінці липня опитувані іншими організаціями були ви явили, що Картер тоді здобув би 62 відсотки голосів, президент Форд 29 відсотків, а 9 відсотків ще не були рішені. Речники Корпорації для дослідів опінії зазначили, що така зміна була передбачена, бо президентський кандидат завжди стає більш популярним після номінації на Крайовій конвенції його партії і це сталося у випадку президента Форда.

Ювілей душпастирської праці о. шамб. Я. Свищука

У неділю, 20-го червня ц. р. парохіяни катедри св. Отця Миколая відзначили Срібний Ювілей — 25-річчя, одного зі своїх довголітніх духовних провідників — о. шамбеляна Ярослава Свищука, з нагоди його єрейських свячень, що їх він отримав через рукоположення пок. Архиєпископа й Митрополита Кир Константина Богачевського в катедральному храмі Непорочного Зачаття ПДМ у Філядельфії в понеділок, 18-го червня 1951-го року.

Отець шамбелян Я. Свищук — людина повна посвяти в кожній ділянці священослужіння і місійної діяльности. Він також автор збірки нарисів, новель і оповідань „На грані сьомої декади" і мистець скульптор; його роботи є погруддя св. Йосафата, Владики-Ісповідника Павла Гойдича, ЧСВВ і першого українського Єпископа в ЗСА Сотера Ортинського, ЧСВВ. Від січня 1965-го року о. шамбелян Я. Свищук є редактором тижневика „Нова Зоря". Водночас він є керівником радіопересилань катедральної парохії, духовним провідником Марійської Дружини св. Тереси, Католицької Акції Жінок і „Акції 365", теж опікується вівтарними дружинниками та вчить релігії в цілоденній школі св. Миколая і в Школі Українознавства в Чікаґо.

Отець шамбелян Ярослав Свищук, народжений 13-го грудня 1921 р. в галицькому селі Зелена, походить із учительської сім'ї. До початкової школи ходив у Дорі, гімназію закінчив у Станиславові. Відтак він студіював філософію у львівській Богословській Академії, а богослов'я в Падеброні, а згодом у Духовній Семінарії у Гіршберґу. Приїхавши до ЗСА, богословські студії завершив у Католицькому Університеті у Вашінґтоні. Після рукоположення на священика в 1951 р. душпастирював у Ст. Джозеф, Міз., в Омазі, Небр., доїжджаючи до Лінкольну, Неб. Коли встановлено Чікаґзьку епархію, Єпископ Ярослав Ґабро назначив його душпастирювати в катедральній парохії св. Миколая в Чікаґо, а в 1963 р. іменував його радником Єпископської Консисторії і директором Епархіяльної Інформаційної Служби. З його почину при епархії засновано Екуменічний Центр ім. св. Атанасія Великого, а при ньому Апостолят Митрополита Андрея Шептицького, щоб сприяти беатифікації Митрополита Шептицького та дбати про Українську Місійну Станицю в Назареті. Цю Станицю започаткував о. Юсілят ще в 1963 р., за благословенням Владики Ярослава, який її поблагословив в 1972 році. Крім цього о. шамбелян Я. Свищук є ще основоположником Асоціяції священиків східних обрядів. За його ревний труд і заслуги в священослужінні підніс його Вселенський Архиєрей Павло VI у 1968 р. до гідности папського шамбеляна.

У рамках урочистостей Срібного ювілею о. шамбеляна Ярослава Свищука, відбулися процесійний похід і Благодарна св. Літургія в катедрі св. Миколая, очолена Владикою Ярославом в співслужінні священиків з Чікаґо і різних закутків Америки, та о. Архимандрита Владіміра Тарасевіча, пароха білоруської церкви Христа Спасителя в Чікаґо. Приявні були сестри Василіянки і миряни, які в співпраці з Ювілейним Комітетом доклали багато старань, щоб достойно відзначити цей великий день у житті о. шамбеляна Я. Свищука. На руки Ювілейного комітету прийшло рівнож архиєрейське благословення від Владик Помісної УКЦеркви. Після Бенкету, що його влаштувала парохія церкви св. Миколая, відбулася мистецька програма, у якій виступали хори, промовці і декляматори, відчитувано привіти та вручено Ювілятові подарунки.

Л. К.

ГОЛОВНА УПРАВА Т-ВА „БОЙКІВЩИНА"

повідомляє, що

в днях 25 і 26 вересня 1976 р. на Союзівці

відбудеться

ТРЕТІЙ З'ЇЗД

кол. мешканців Бойківщини з Канади і ЗСА

З'їзд проходитиме під гаслом солідарности з нескореною Україною та нашою Верховиною. Відзначиться теж 100-ліття поселення Верховинців у Північній Америці.

У ПРОГРАМІ З'ЇЗДУ:

Субота, 25-го вересня 1976 р.:
Від год. 9:00 ранком — Реєстрація.
Год. 12:30-1:30 — Обідня перерва.
Год. 2:00 — Відкриття З'їзду, звіти Головної Управи й Контрольної Комісії, дискусія, програмова доповідь (д-р М. ЦЕНКО), вибір нових Керівних Органів та схвалення резолюцій.
Год. 6:30 — Бенкет: Доповідь (Мгр ЯРКА КОМОРОВСЬКА).
Мистецька програма.
Год. 10:00 — ЗАБАВА з ТАНКАМИ, показ ноші, виступ репрезентанток Бойківщини з Балю Преси.
Неділя, 26-го вересня 1976 р.:
Год. 9:00 ранком — Богослуження.
Спільна світлина та закриття З'їзду.

В часі З'їзду буде
ВІДКРИТА МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА
експонатів Музею Бойківщини та з приватних збірок.

ЗАКЛИКАЄМО ДО МАСОВОЇ УЧАСТИ СТАРШЕ ГРОМАДЯНСТВО І МОЛОДЬ!

За Головну Управу Т-ва „Бойківщина"
і Діловий Комітет:
Мгр Мирон Утриско — Софія Коморовська
Проф. Олександер Татомир

УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА ЦЕНТРАЛЯ АМЕРИКИ й КАНАДИ

повідомляє, що

в днях 28 та 29 серпня 1976 р.

на СТАДІОНІ РОЧЕСТЕРСЬКОГО ТЕХНОЛОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ
Rochester Institute of Technology (R.I.T.)
в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й. — відбудуться

XVII-ті ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ПЕРШОСТІ УСЦАК НА 1976 РІК

у слідуючих конкуренціях:

Наймолодші юначки й юнаки (13-15 р.): 100 м., 4 x 100 м., скок у довжінь, скок у висоту, мет диском, стусан кулею.
Середні юначки (16-18 р.): 100 м., 4 x 100 м., 400 м., 800 м., скок у довжінь, скок у висоту, мет диском, мет ратищем, стусан кулею.
Середні юнаки (16-18 р.): 100 м., 4 x 100 м., 400 м., 800 м., 1500 м., 4 x 400 м., 3000 м., скок у довжінь, скок у висоту, трискок, скок з жердиною, мет диском, мет ратищем, стусан кулею.
Жінки: 100 м., 4 x 100 м., 400 м., 800 м., скок у висоту, скок у довжінь, мет диском, мет ратищем, стусан кулею.
Чоловіки: 100 м., 4 x 100 м., 400 м., 800 м., 1500 м., 4 x 400 м., 3000 м., скок у довжінь, скок у висоту, трискок, скок з жердиною, мет диском, мет ратищем, стусан кулею.

- Зголошення до змагань, подаючи прізвище, вік і конкуренцію, слати на адресу: Roman Kucil, 79 Chevalin Street, Rochester, N.Y. 14621. Tel. (716) 467-2377, (716) 275-2308.
- Вписове: 7.00 дол. від особи.
- Початок змагань субота, 28-го серпня, 9:30 рано. Неділя, 29-го серпня, 10:15 рано.
- В суботу, від год. 8:00 веч. до 12-ої — ВЕЧІРКА для всіх учасників змагань, в Українському Вест-Сайд Клюбі, при 1101 Нортон вул.
- В неділю, Богослужби в українських церквах в год. 9:00 рано.
- Нічліги й прохарчування у власному заряді.
- Звертається увагу учасникам, що бітумові бігові доріжки вимагають плоских капців, або капців з короткими ¼ інчовими цвяхами.
- У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК.
- Всі учасники легкоатлетичних першостей одержать пропам'ятні медалі 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення в Америці.

Замість квітів на могили Дорогих нам Земляків і Приятелів
бл. п. Зенона Гусара
і
бл. п. Ярослава Гусара
жертвуємо 100.00 долярів
на Патріярхальний Фонд.
Ярослава і Ірена НЕСТОРОВИЧ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. інж. БОГДАНА ТРЕШНЬОВСЬКОГО
зложили 50.00 долярів
на Українські Студії в Гарварді
Д-р Роман й Ольга ГРАБ

Замість квітів на могилу
бл. п. ПЕТРА КОРАНОВСЬКОГО
бувшого судді
складаємо 25.00 долярів
на Український Інститут при Гарвардському Університеті.
Христина й Ярослав ПЕЛЕНСЬКІ

СТАРШИНА БРАТСТВА СВ. АНДРІЯ в ЧІКАҐО
з жалем повідомляє, що 27-го липня 1976 року,
після короткої недуги, ненадійно, відійшов у Вічність
СТАРШИЙ БРАТ

бл. п.
МИКОЛА ДЕНИСЮК
ВИДАВЕЦЬ, РЕДАКТОР І МИРЯНСЬКИЙ ДІЯЧ,
проживши 61 рік.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відправлено в соборі св. Володимира й Ольги 30-го липня, а тіло Покійного ПОХОРОНЕНО в Торонто, 31-го липня 1976 року.

•

Достойній Дружині Любі та Родині, складаємо вислови глибокого співчуття.
Вічна Пам'ять неструдимому Працівникові на церковному та культурному полі.

•

Напередодні 40-го дня смерти бл. п. Старшого Брата МИКОЛИ ДЕНИСЮКА в П'ЯТНИЦЮ, 3-го ВЕРЕСНЯ 1976 р. буде відслужений
Парастас
о год. 7-ій вечора в соборі Свв. ВОЛОДИМИРА й Ольги,
а опісля відбудуться
Поминки – Братська Тризна
в АВДИТОРІЇ СОБОРУ,
на який запрошуємо Членів Братств, Сестрицтв та ширше Громадянство.

•

В СУБОТУ, 4-го ВЕРЕСНЯ 1976 РОКУ
Заупокійні Літургії
будуть відправлені в ЧИКАҐО, о год. 8:30 р. в соборі свв. Володимира й Ольги та в РИМІ, в храмі Жировицької Богоматері свв. Сергія і Вакха.
Прохаємо про молитви за Душу Покійного.

Союз Українських Американських Спортових Товариств – Схід, влаштовує
ТУРНІР КОПАНОГО М'ЯЧА ВСІХ СЕНІОРСЬКИХ КОМАНД СХІДНЬОГО ПОБЕРЕЖЖЯ
який відбудеться
в неділю, 29 серпня 1976 р. на Оселі СУМА
в ЕЛЛЕНВІЛЛ, Ню Йорк

Концерт Ренати Бабак у Торонті

Дня 8-го травня у Торонті відбувся небуденний концерт. В Ітон Авдиторії, о год. 8-ій увечорі, виступала співачка, меццо-сопрано Рената Бабак. Концерт влаштувала Мистецька Рада Комітету Українців Канади, відділ Торонто.

Рената Бабак має за собою блискучу та цікаву співацьку кар'єру. Народжена в Харкові, музичну освіту здобула в Київській та Ленінградській Консерваторіях. Львівська Державна Опера її заанґажувала в 1961 році, де вона співала до 1964 року. В тім році вона стає єдиним переможцем конкурсу Большого Театру, в якім брало участь 160 співаків, і відтоді співає в Москві. Її репертуар великий, співала в багатьох різних операх головні ролі, хоча на жаль тільки російською та українською мовами. В СССР не вживають оригінальні мови, все є в перекладі.

Переглядаю випадково врятовані програмки. Рената Бабак виступала і як Амнеріс в опері „Аїда", і принцеса Еболі в „Дон Карлос", і Кармен в опері „Кармен"... Виступала у вже згаданій Львівській Державній Опері, в Большому Театрі, у Польщі, Фінляндії, Мадярщині, Болгарії, Східній Німеччині, в Італії та навіть в Канаді в часі ЕКСПО.

У 1973-му році Большой Театр гостював в Мілянській „Ля Скаля". В книжечці-програмці, знімка Ренати Бабак поміж 9-ма головними виконавцями. (Чи Москва вислала б другорядну співачку, та ще й українку, до такої опери?) Рената Бабак вибрала волю, і по перших формальностях переїхала до Канади. І так 8-го травня ми вперше почули її самостійний концерт на сцені Торонта.

Програма концерту Ренати Бабак складалася з трьох частин: німецько-французька, еспано-італійська та українська. Першу і другу частину співачка виконувала вперше в оригінальних мовах. Хоча її вимова ще не перфектна, то треба подивляти Ренату Бабак, що в такому короткому часі вивчає не одну, а кілька мов успішно.

Концерт почався піснею Шуберта — німецькою мовою, спокійно, вирівняним голосом, і Сібеліюса, виконану англійською мовою з переконливим драматизмом. Дві арії французькою мовою Сен-Санса з опери „Самсон і Даліла" та Габенера з опери „Кармен" викликали захоплення у слухачів та бурі оплесків не було кінця.

У другій частині програми Рената Бабак співала арії Равеля, та де Фаяа, сповнену драматизмом та темпераментом, арію Сантуцци з „Кавалерія Рустікана" Маскані і славну арію Россіні з опери „Севільський цирульник". Хоч барва її голосу не надто підходила до цих сопранових арій, вона їх виконала без всяких технічних труднощів, виказуючи великий діяпазон свого голосі та легкість, з якою ним орудує.

Українська частина почалася арією Варвари з опери „Богдан Хмельницький" Данькевича. „Айстри" Лисенка вийшли так глибоко чутєво, що можна їх уважати за одну з найкраще виконаних творів на програмі. А „Жита" Гнатишина, повні поезії, мрії та трагічної дійсности, йшли в парі з „Айстрами". Ще „Вечірня пісня" Стеценка, „Виростеш ти, сину" Майбороди, „Засумуй трембіта" Нижанківського та Пісня Одарки з опери „Запорожець за Дунаєм" Гулака-Артемовського, з-поміж яких годі вибирати кращу. Бо Рената Бабак вкладає зміст кожного слова в музику і виконує свою програму з повним розумінням кожного твору з музичного та поетичного боку. Вона є співачкою чуттєвої інтенсивности, її виконання є повні поезії та драматизму. Як ще до того додати глибокий, великої сили голос, дуже гарної барви, яким вона осягає все, що хоче, не диво, що публіка її прощала стоячи, вимагаючи наддатків. Зворушливою була пісня „Дивлюсь я на небо" посвячена з нагоди Дня Матері всім присутнім матерям і її далекій матері...

Дуже добрим акомпаньятором був Тома Гриньків, молодий ще пініст, в Торонті перший і, віримо, не останній раз!

Публіка не була численна. Видно, Ітон авдиторія для української публіки є завелика, якщо виступає соліст. Проте помилка вибору залі не відбилася на ентузіязмі присутніх: Ренату Бабак прощали стоячи і оваційно.

Оксана Бризгун-Соколик

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Тиждень Поневолених Націй у Вікторії, Австралія

У нашому стейті Вікторія, окрім Крайової Екзекутиви Організацій Поневолених Народів діє також ще й стейтовий Комітет Поневолених Народів у Вікторії. В обидвох повищих організаціях українці є в Управах організацій, де вони корисно діють для української визвольної справи.

Крайова Екзекутива звернулася до Федерального Уряду й до всіх стейтових урядів, як тих, що є в руках Лібералньої, так і тих, що ними рядить Лейбористська партія, з проханням проголошення Тижня Поневолених Народів в Австралії. На жаль, всі стейтові, як ліберальні, так і лейбористські прем'єри стейтів відповіли неприхильно. В додатку, майже вся преса Австралії, що є вкрована й належить до кількох власників, критикувала прем'єра Австралії М. Фрейзера й міністра оборони Кілена за те, що вони звернули увагу на московську експансивність і загрозу. Численні австралійські політичні коментатори осудили політику й заяви теперішнього Ліберального Уряду Австралії, що зачав вести політику порозуміння й співпраці з Комуністичним Китаєм проти збільшених совєтських впливів на Індійському Океані.

Керманич Зовнішніх Зв'язків Союзу Українських Організацій Австралії, д-р Тарас Яськевич, в довгих листах до редакцій стейтових і національних часописів Австралії підтримав і одобрив політику й поступовання теперішнього уряду Австралії. Він вказав на експансивність Совєтського Союзу, його підривну роботу на Середньому Сході, в різних державах Африки, ба навіть навів приклади цієї роботи в самій Австралії. Дальше він закликав австралійців до попертя нашої дії в обороні політично переслідуваних, а особливо тих неросійських народів у Совєтському Союзі. На жаль тільки два часописи опублікували ці листи керманича Зовнішніх Зв'язків СУОА.

У неділю, 18-го липня Стейтовий Комітет Поневолених Народів, що в ньому дуже активно заступають українців голова Української Громади Вікторії інж. Б. Шемет і Таїса Бортняк, влаштував у гарному Тавн Голі передміста Мельбурну, в Кю—великий Концерт Поневолених Народів. На нього запрошено багато не-українських гостей й також прем'єра стейтового Ліберального Уряду. Прем'єр Гемер не прийшов і також не вислав жадного представника. Велика заля Тавн Голлу була вщерть заповнена. Дванадцять національних груп виступали з танками, музикою, піснями та хорами. Українські точки були дуже добрі. Найбільше оплесків зібрав наш знаний співак Я. Ліщинський, що прекрасно відспівав, при майстерному супроводі М. Кльоновського, кілька українських пісень, музики Лисенка. Мене просили численні австралійські і різнонаціональні гості, передати їм їх признання й подяку за прекрасний спів і гру.

Позитивним явищем цьогорічного святкування Тижня Поневолених Народів у Вікторії була, як велика численність різних націй окупованих і загрожених Росією, так і виступи молоді, що виступала в програмі точок Концерту.

А. Делук

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ГРИГОРІЙ ТЕРШАКОВЕЦЬ, член УНС Відд. ч. 328 Т-ва Просвіта в Клівленді, помер 11 червня 1976 на 62-му році життя. Покійний народився в Україні. Став членом УНСоюзу в 1951 році. Полишив в смутку дружину Марію, сина і дочку. Похорон відбувся 12 червня на цвинтарі Сунсет Меморіал Парк в Клівленді, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
Богдан Ковч, секр. Від.

МИХАЙЛО ГЕЛЕМБЮК, член УНС Відд. ч. 48 Т-ва ім. Т. Шевченка в Рідінг, Па, помер на 86-му році життя. Покійний народився в Коломиї, Україна. Став членом УНСоюзу в 1939 році. Полишив в смутку синів Василя і Михайла, 4 внуки та рідню на Україні. Похорон відбувся 13-го липня на цвинтарі св. Михаїла в Поттстон, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Степан Івасечко, секр. Від.

ЄВДОКІЯ ФИЛИПС, членка УНС Відд. ч. 324 Т-ва Мир в Філядельфії, померла 29-го травня 1976 р. на 84-му році життя. Покійна народилася в Зах. Україні. Стала членкою УНСоюзу в 1939 році. Полишила в смутку внуків і невістку. Похорон відбувся 31 травня на цвинтарі Фокс-Чейс. в Філядельфії.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ТАРЗАН, Ч. 7501. Пес у пастці



Маєш рацію, Тарзане! Це дійсно гавкає пес!
Він звучить переляканий... Ходімо, Джейн!

Бідна тварина впала в пастку на леопарда, наповнену водою!
Допоможи йому, Тарзане!